

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ
21—30 листопада 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—30 листопада 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український і театр ім. Шевченка	Русский драматический театр ім. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
21	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО	ВИСТАВИ НЕМА
22	Вівторок	РУСАЛКА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ
23	Середа	РАЙМОНДА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БОКАЧЧІО
24	Четвер	МАЗЕПА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	МРІЙНИКИ
25	П'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	РОЗ-МАРІ
26	Субота	РУСАЛКА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	МРІЙНИКИ
27	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ранок)	ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК (ранок)	РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утро)	МРІЙНИКИ (ранок)
		РАЙМОНДА (ввечері)	СОНЯШНИЙ ДІМ (ввечері)	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (днем)	БОКАЧЧІО (ввечері)
28	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (вечер)	ВИСТАВИ НЕМА
29	Вівторок	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	РОЗА ВІТРІВ
30	Середа	РАЙМОНДА	МІРАНДОЛІНА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	БОКАЧЧІО

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 27 (64)

21 — 30 листопада 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

22, 26, 29 листопада

22/XI абонемент сер. „Б“ талон 11

26/XI абонемент сер. „Е“ талон 11

29/XI абонемент сер. „П“ талон 11

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — П. Баленко.

Постава С. Однопозова.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Е. Мариківський.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР

В. Литвиненка.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Концертмейстери—В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.

Дія I-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя.

Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хорони. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хорах починається метушня.

Дія III-тя, картина I-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиєсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія IV-та, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю — назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

А П О Ф Е О З.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Мельник — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Дісар, П. Скоробагатько. Княгиня — Е. Заховаєва, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Князь — Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Ольга — В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Пав-

ленко. Сват — Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков. Ловчий — М. Снігаренко, П. Фрадков.

Солісти балету — Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі Б. Ескін, на арфі А. Гельрот, на гобої І. Марштейн, Д. Риков, на кларнеті А. Архірєй, Г. Риков.

Виставу веде С. Петров.

23, 27 (ввечері) 30 листопада

23/XI абонемент сер. „Н“ талон 11

27/XI абонемент сер. „М“ талон 11

30/XI абонемент сер. „Л“ талон 11

О. Глазунов

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето Ю. Слонімського і В. Вайнонена.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейман.
Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент балетмейстера — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшись слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Бріє-

Нар. артистка УРСР В. Гужова в ролі Наташі і засл. артист УРСР В. Будневич в ролі мельника («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

на. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом

Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — І. Герман, О. Ширай. Гіта — Н. Виноградова, Л. Любімова. Сібіла — Г. Маслова, В. Савченко. Жан де-Брієн — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Абдерахман — О. Горохов, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Масрур — О. Галкін, В. Хребтов.

Солісти балету: Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.

Арфа — А. Гельрот.

Англійський рожок — Д. Риков.

Рояль — Я. Калігорський.

Виставу веде — С. Петров.

24 листопада

Абонемент сер. «З» талон 11

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава—засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в поставі О. Галкіна.

Гол. концертмейстер — Н. Миронович.

Концертмейстери — В. Фіалковська, В. Гарницька.

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається

сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимі доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святую помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала — ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубують голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшись один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить,

коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискової.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Марія — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Любов — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Андрій — З. Канзбург, В. Совалов, Е. Ремало. Кочубей — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько. Орлик — Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков. Іскра — П. Калюжний, В. Хворост. П'яний козак — П. Калюжний, В. Нікітін.

Виставу веде — С. Петров.

25 листопада

Абонемент сер. «Д» талон 11.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV століття.

Дія 1. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архидіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архидіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» — Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантию і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злосчастного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів їде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод нака-

зує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадивши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королів-

ського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — Н. Виягорова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — А. Горохов, Квазімодо, дзвонар собора — О. Люлін. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — І. Герман. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — О. Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер; на віолончелі — Б. Ескін; на арфі — А. Гельрот.

27 (ранок) листопада

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

за однойменною казкою О. Пушкіна.
Лібретто Б. Бельського.

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,

Диригент — П. Славинський, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера В. Вудевича, засл. арт. УРСР.

Художник — Д. Овчаренко.

Танці в постанові О. Галкіна.
Хормейстер — Є. Мариківський.

У казковому місті Тмутаракані «три дівичи под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилюю її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зроз неї лук і біжить на берег полювати.

Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за врявлення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають

відпочивати. Та скоро вони прокидаються—кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилося прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буяна. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів плывуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонсві хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли тільки жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошилися. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівича, в якій «во лбу горит звезда, под косою блеснит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий domeк з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити

чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещений мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкін, П. Скоробагатько. Цариця Мілітріса, молодша сестра—В. Гузова, нар. арт. УРСР; І. Ісламова, К. Морозова. Ткачиха, середня сестра — А. Левицька, народна артистка УРСР. Повариха, старша сестра — В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська. Бабариха — Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон—В. Бутков, В. Совалов, З. Канзбург. Царівна-лебідь — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Старий дід—П. Калюжний, О. Нікітін. Гонець—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Скоморох—Д. Дісар, Б. Малков. Корабельник 1-й — П. Калюжний, В. Хворост. Корабельник 2-й — М. Григор'єв, Г. Коваль. Корабельник 3-й — Б. Малков, П. Фрадков. Дяки — М. Григор'єв, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько, Н. Григор'єв.

Виставу веде С. Петров.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

22 листопада

С. Войніч

Інсценізація А. Желябужського

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад Я. Галана.

Постава режисера О. Глаголіна.
Режисер-асистент — С. Ходкевич.
Художнє оформлення С. Йоффе.
Музичне оформлення М. Каневського.
Концертмейстер — М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпископ Брізігелли — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — М. Кірін, В. Бондаренко. Жандармський полковник — М. Волошин. Сержант—О. Подорожній. Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — С. Верхацький.

Юлія, його дружина—Н. Лихо. Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; Мартіні—С. Кошачевський; Рікардо, лікар—В. Стеценко; Галлі, літератор — В. Мізінченко. Фабріцці — М. Савченко. Синьйора Грассіні — Л. Тимофеев, Ю. Фоміна. Мікеле, селянин-горець—Г. Тітов, Г. Поклонський. Полковник Фернандо, губернатор — І. Костюченко. Жандармський капітан — О. Немзер. Марконе, горець — В. Лавров. 1-й солдат—Г. Сичук. 2-й солдат—В. Бондаренко, М. Микитенко. 3-й солдат—Г. Чорний. Тюремний священник — І. Гавришко.

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане—артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

23, 24, 25, 27 (ввечері)
29 листопада

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад Ір. Стешенко.

Постава режисера Л. Кіншиної.

Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

Концертмейстер — Е. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — С. Кошачевський, Г. Поклонський. Женья — Р. Колосова, М. Коржова. Люся — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Клавдій — В. Бережний, М. Микитенко. Захар Денисович — М. Покотило, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Фросина Михайловна — Г. Бабіївна, Н. Лихо. Данило Данилович — М. Волошин, Г. Тітов.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

Засл. артистка УРСР П. Куманченко в ролі Люсі («Сонячний дім»).

Фото Куперштейна.

26 листопада

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад М. Овруцької.

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—М. Крушельницького та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—Л. Дубовика.

Режисер—В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар—В. Бондаренко. Немзер О. Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії—Д. Антонович, лауреат Сталінської премії народний артист УРСР. Коста Варра, депутат парламенту—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка—М. Коржова. Кум Стебан, землероб—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового

Засл. артист УРСР М. Покотило в ролі
Захара Денисовича («Сонячний дім»).

Фото Куперштейна.

Артистка Н. Лихо в ролі Фросини Михайлівни («Сонячний дім»).

Фото Куперштейна.

заводу, член Центрального секретаріату профспілок—І. Костюченко. Файн, секретар Іоакима Піно—Г. Сичук. Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—С. Федорцева—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—Л. Подорожній. Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—М. Савченко. Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—С. Ходкевич. Кіра Рейчел, журналістка з Чикаго—Н. Герасімова. Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—В. Стеценко. Поліцейський—Г. Чорний. Слуга—В. Лавров. Журналісти—З. Біляв-

ва, М. Волошин, М. Кірін. Фоторепортери—С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова. Стенографістка—Т. Довженко, Н. Хомоза, В. Худякова. Члени делегації—В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.

Виставу веде пом. режисера—Д. Бабенко.

27 (ранок) листопада

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Є. Плщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабинович.

Диригент—М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Козаченко, заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінька, їхня дочка—О. Валueva, П. Куманченко, засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—І. Костюченко; С. Кошачевський. Шельменко, його денщик—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина—Ю. Фоміна, Г. Бабіївна. Евжені, їх дочка—Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик—М. Волошин, М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків—Р. Кіріна, Ю. Фоміна. Поміщик—В. Лавров, М. Микитенко. Його дружина—О. Тимофіївко. Гусар—І. Гавришко. Його дама—М. Коржова.

30 листопада

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАІЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад Ір. Стешенко

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер—С. Ходкевич.

Художник—С. Йоффе.

Музичне оформлення композитора М. Каневського.

Хореограф—Е. Рабинович.

Артист С. Кошачевський в ролі Сергія Ускова («Сонячний дім»).

Фото Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, В. Мізіненко. Граф Альбофіоріта — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — Є. Петрова, нар. арт. УРСР, В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — З. Біляева, Ю. Фоміна. Деяніра — А. Калішевська, О. Тимофієнко. Фабріціо — В. Лавров, Г. Поклонський. Слуга кавалера — М. Микитенко, Г. Сичук. Слуги — О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.

Поставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

Артистка К. Суковская в роли Галины Петровны («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

21, 27 (утро) ноября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.
Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.
Художники: В. Кривошеина и Е. Коваленко.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска — А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; А. Волин. Валя, его дочь — К. Гайжевская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — Л. Молдаванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев» — Э. Коломийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — В. Венцовский. Сенди Голланд, американский журналист — В. Лизогуб. В. Цветков. Билл, американец, турист — Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; И. Мальвин. Мери Джибсон, переводчица посольства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

22, 24, 26, ноября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.
Постановка режиссера В. Лизогуба.
Режиссер — Т. Белодворец.
Художник — Б. Чернышев.
Музыка — А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—В. Матов, засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—А. Волин, Э. Коломийский. Второй секретарь посольства — И. Здановский, А. Котляров. Корресподент радио-компании

Засл. артист УССР В. Золотарев в роли
Окунева («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

Артист Я. Азимов в роли Макеева
(«Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

«Глобус» — Я. Азимов, Р. Брилинг. Каштанов, Павел Александрович, художник — В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—Т. Прево, Г. Ратальский. Мерцальский, экскурсовод — Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант Кузовков — С. Лерман. Доктор Эрн Курциус — З. Кудряшева, К. Суковская. Рихтер, бывший капитан германской армии—И. Любич, засл. арт. УССР; М. Таранов. Почтальон — А. Кочкарева. Метрдотель восточного ресторана—В. Криштоп. Врач—П. Пружанский. Чехословацкий журналист — Л. Молдаванов. Сотрудники посольства: В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин. Экскурсанты: К. Борискина, А. Москаденко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностранные журналисты: О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская,

И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.

Режисеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо

25, 27 (вечер), 28, 29 ноября

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера П. Резникова.
Художник Н. Соболев.

Артист Г. Ратальский в роли Иванова
(«Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—В. Северов, засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—А. Танеева. Елена Сергеевна Трубникова—К. Борискина, Т. Семичева. Андрей Ильич Макеев—Я. Азимов, Семен Никитич Саватеев—Э. Коломийский, П. Осокин, засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева—К. Туберозова. Григорий Иванович Рыжов—С. Лерман, В. Цветков. Федор Федорович Иванов—Г. Ратальский. Виктор Борисович Окунев—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—О. Зубова, К. Суковская.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

27 (днем) ноября

А. Сухово-Кобылин.

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР И. Любича.
Режиссер-ассистент—Э. Коломийский.
Художник Ю. Рыжиков.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик—П. Осокин, заслуженный артист УССР. Лидочка, его дочь—Н. Шеремет. Анна Антоновна Атуева, ее тетка—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин—помещик, близкий сосед Муромских—Р. Брилинг. Михаил Васильевич Кречинский—В. Матов, засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—А. Волин, Э. Коломийский. Никанор Саввич Бек, ростовщик—В. Кропотов, П. Пружанский. Щербнев, купец—И. Мальвин, Т. Прево. Федор, камердинер Кречинского—В. Шаповалов. Тишка, швейцар в доме Муромских—Ф. Кривонос, В. Криштол. Полицейский пристав—А. Кот-

ляров. Горничная Муромских—К. Борискина, М. Шматченко. Казачок Муромских — В. Криштоп, А. Рубанов. 1-й лакей — М. Йоффе, 2-й лакей — В. Негреба.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

22, 29 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії

Переклад В. Сокола

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісич.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланской—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахбаров—І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білошенко, О. Райданов. Юсуф-

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонец, А. Голембо.

паша—М. Мармур. Смайсл—М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Пєррі—Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська. Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

23, 27 (ввечері), 30 листопада

В. Геркен.

Ф. Зуппе.

В. Шершеневич.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти—засл. арт. УРСР С. Соляшанський, Ю. Чернін.

Художник—Н. Соболев.

Балетмейстер—В. Нікітін.

Хормейстер—Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо—Л. Уманець. П'єтро—К. Райданов. Скальца—М. Мармур. Беатріче—В. Мудрова. Лотарінгі—К. Передерніков. Ізабелла—Н. Попова, Л. Романенко. Ламбертуччо—О. Райданов. Перонелла—А. Алмазова. Фіаметта—Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Леонетто—О. Федосов. Мажордомо—М. Гавриленко. Букініст—І. Бурменко. Фреско—В. Рухманов. Чекко—Е. Грицюк. Філіппа—Л. Котляренко.

БАЛЕТ:

Лізабетт — О. Борисова, О. Ліснівська, Р. Нікітіна. Її батько — Е. Коновальчик. Її мати — Т. Шеванова. Петруччо — В. Балацький, А. Венгеров. Сільвіо — Б. Хільченко. Ігуменья — О. Борисова. Інквизитор — О. Ткаченко.

Тарантелла: виконують: Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

25 листопада

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — Феона, Тимофеева.

Переклад Г. Лойка

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригент — М. Хайкін.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — К. Великосельська. Джім — О. Бабаков, Д. Волков, К. Передерніков. Жанна — З. Мізіненко. Ванда — Л. Романенко. Герман — Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; К. Райданов. Малон — М. Іванов, О. Райданов. Авлей — І. Білошенко, Д. Волков, К. Передерніков. Еміль — А. Аркін. Етель — А. Алмазова. Чорний Орел — С. Бондаренко.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, А. Хільченко та весь склад балету.

24, 26, 27 (ранок) листопада

Е. Гальперіна

К. Лістов

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад І. Муратова.

Постава І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хормейстер — Е. Черняк.

Концертмейстери — Е. Каменецька, П. Кулісич.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — О. Бабаков, Г. Охріменко. Маша Огньова — Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова. Алла Кузьміна — К. Великосельська, Л. Міцнер. Наливайко — Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР. Сергійчук — М. Іванов. Муравйов — Д. Волков. Васьона — З. Мізіненко, Л. Романенко, Павло Бондаренко — А. Аркін. Афанасій — М. Вербицька, Л. Котляренко. Очкастий — М. Гавриленко. Листоноша — С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.

БАЛЕТ:

Комсомольський танець — виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Арбо.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківське відділення „Українського театального товариства“

БЦ 16910. Підписано до друку 9/XI—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 ¹/₁₆.

Друкарня „Мистецтво“. Харків. Пушкінська, 44. Зам. 980. Тираж 1500.

Цена 2 крб.

Министерство пищевой промышленности СССР

ГЛАВПАРФЮМЕР,

ТЭЖЭ

Приятный стойкий запах

**ДУХИ и
ОДЕКОЛОН**

СИРЕНЬ

Покупайте во всех магазинах и аптеках